

KÉPES LEVELEZŐLAP

A KÉPESLEVELEZŐLAP-GYŰJTŐK EGYESÜLETÉNEK KIADVÁNYA

2019. III. negyedév

XXXII. évfolyam 3. szám

150 éves a világ első díjjegyes postai
levelezőlapja

Időszaki kiállítás nyílt május 9-étől a

Bélyegmúzeumban

Forrás: belyegmuzeum.hu

2017-ben ünnepeltük 150. évfordulóját a magyar posta önállóvá válásának. 1867. május 4-től Gervay Mihály, volt nagyváradi postaigazgató vette át a posta vezetését, aki 20 éven keresztül irányította a magyar postát országos posta-főigazgatóként.

Jelentékeny szerepe volt abban is, hogy új küldeményfajtaként a világon először bevezették a levelezőlapot 1869. október 1-jén. A levélnél könnyebb súlyú, rövid szövegek közlésére alkalmas levelezőlap a 19. század közepén fellendülő ipar és kereskedelem igényeinek kielégítésére adott válasz volt, amely igény szükségessé tette az addiginál olcsóbb, gyakoribb, rövid, lényegre törő közleményeket tartalmazó levelezési forma megjelenését. A levelezőlap Emanuel Hermann, a bécsi katonai akadémiák közgazdaságtan tanára ötletéből született.

A postaügyek közös egyetértéssel történő intézése elvének megfelelően a magyar és az osztrák postaigazgatás egy időben bocsátotta ki a világ első díjjegyes postai levelezőlapját, külön magyar (magyar címer, német felirat, magyar címer magyar felirat) és osztrák (osztrák címer, német felirat) változatban, 2 kr értékű díjjeggyel. A levelezőlap kifejezetten Gervay Mihály erőteljes támogatásának köszönhetette megszületését, ő látta meg a benne rejlő lehetőségeket, és ő ragaszkodott ahhoz, hogy az érvényben lévő postai tarifáknál alacsonyabb bérmentesítési értékkel hozzák forgalomba. Ennek köszönhetette gyors elterjedését a világban.

A Bélyegmúzeum 2019. május 9-én nyitotta új időszaki kiállítását, amely a világ első postai levelezőlapjának állít emléket. A tárlat bemutatja születésének körülményeit, változatait, típusait, szabályos, és a szokásostól eltérő postai kezelésének jelzéseit, valamint különleges bérmentesítéseit. A kiállítás nagyrészt Dr. Homonnay Géza és Czírók Dénes anyagának kompilációjából született, amihez hozzáfésültük a Bélyegmúzeum példányait. Köszönet mindkettőjüknek a kölcsönadott gyűjteményekért.

A Magyar Posta a megnyitón helyezte forgalomba „200 éve született Gervay Mihály – 150 éve jelent meg a világ első hivatalos postai levelezőlapja” elnevezésű bélyegblokkját. A blokkot Forrai Péter, a Magyar Posta vezérigazgató-helyettes bocsátotta ki. A megnyitón beszédet mondott Dr. Homonnay Géza, a MAFITT és a MABÉOSZ elnöke. A helyszínen első napi bélyegzőt használó rendezvényposta működött, a bélyeg tervezője, Elekes Attila André grafikusművész dedikált.

Gyűjtőtársunkat kérdezték

Sárosi István gyűjtőtársunkat a Meglepetés kereste fel, ill. közölte le az interjút a 2019/4. különszámában (Nők & nyár)

Gyűjtő vagy polihisztor?

István a felesége unszolására 2013-ban tartotta első kiállítását, azóta már 106-nál tart.

„Földrajzi atlaszok, művészettörténeti és történelmi könyvek tucatjait olvastam el, hogy mindent felderítsek. Előbb ugyanis azt kellett tudnom, mit akarok keresni, és csak azután vált fontossá, hogy ezt őrzik-e képeslapok, és ha igen, hol? Nem is gondolnánk, mennyi értékes emlék kötődik a magyar tengerhez. Ezen például a tihanyi apátság 1055-ös alapítólevele van – mutatja. – Persze ezekhez a legnehezebb hozzájutni.

Ezért például felhívtam az apátságot, ahol emlékeztek ugyan rá, hogy valaha kiadták, de csak ígéretet kaptam, hogy az egyik apát lemegy a pincébe, hogy előkutassa a múltból. Képzelteti, mekkora volt az öröm, amikor csörgött a telefon, hogy mehetek érte. A legnagyobb elismerés mégis az volt, amikor az egyik kiállítás után egy Balatonhoz értő tudós odajött hozzám, és gratulált, hogy olyat mutattam neki – ráadásul képeslapon –, amiről még ő sem hallott korábban...”

Utazás, kaland

Egy dologra viszont már István sem emlékszik: hogy hogyan indult a szenvedély az életében?

„Anyám mesélte, hogy 3. osztályos koromban már képeslapokat gyűjtöttem. A barátnői elég komoly nemzetközi levelezést folytattak, a lapjaik pedig nálam landoltak – idézi fel a gyűjtő. – Apám főkönyvelő volt, és nyaranta sokszor levitt minket Zamárdiba, amit mindig nagyon vártam. Talán az

utazás és a kaland, ami ehhez a hobbihoz vezetett – meséli István. – Mára nincs olyan hely a világon, ahonnan ne lenne lapom.”

Mi pedig nem tudjuk kihagyni, hogy rákérdezzünk: ha választhatna egy pontot a földgömbön, ahonnan feladhatna egy lapot, hova bökne rajta? „A Fidzsi-szigetekre, azokat megnézném élőben is!”

Szabad beleolvasni?

Az István gyűjteményében lévő legrégebbi balatoni képeslapot 1898-ban adták fel Keszthelyen. Német nyelven íródott, és titkok sincsenek rajta, ám ez remek apropót ad arra, hogy rákérdezzünk: el szabad-e olvasni egyik-másik tartalmát?

„Régen tiszteletből nem tettem, de mára előfordul – mondja a gyűjtő. – Jót mosolyogtam például azon, amit Perjámosról küldtek Aradra a '30-as években. A fickó a kiszemelt lánynak még a vezetéknevét sem tudta, ráadásul a munkahelyére, egy könyvesboltba címezte. Hogy mi lett ebből, nem tudni, mindenesetre sokat sejtet, hogy a hölgy nem tépte össze, hisz végül nálam

landolt...”

B. MOLNÁR MÁRK

A szerencsi Zempléni Múzeum

A képes levelezőlap egy érdekes kordokumentum. Megjelenésének idején nyomdai úton, nagy tömegben előállított postatermék, amely nem tekinthető se egyedinek, se különösebben értékesnek. A múltó idő azonban - hasonlóan más tárgyakhoz - megritkítja mennyiségét és megnöveli az értékét. Ha összevetjük más múzeumokban őrzött használati tárgyakkal, megállapíthatjuk, hogy az alábecsült képeslap sokszor különlegesebb és informatívabb, mint azok. Egyrészt azért, mert

felidézi és megőrzi saját korának képi valóságát. Képes oldala grafikai alkotás vagy fénykép alapján készül, a rányomtatott szövegből pedig arról is információt kapunk arról, hogy mit ábrázol a kép. Ráadásul a postán küldött lap megőrökíti feladójának gondolatait, élményeit, így a tárgy mögött megjelenik maga az ember. Ha mindezeket figyelembe vesszük, máris érthető, hogy miért voltak a képeslapnak – szinte megjelenésének első pillanatától – szenvedélyes gyűjtői, és miért egyre népszerűbb a történelem iránt érdeklődők: a kutatók és a laikusok között is.

1967-ben dr. Petrikovits László fogorvos, ismert műgyűjtő adománylevelével 400 ezer képeslapot, valamint ex libriseket, könyveket, régészeti, néprajzi, képzőművészeti tárgyakat

ajándékozott Szerencs községnek azzal a kikötéssel, hogy abból múzeumot hoznak létre, és azt a későbbiekben sem vihetik el a településről. A felajánlás nagy lendületet adott a múzeumalapítás ügyének Szerencsen, amely már a 60-as évek elejétől napi renden volt, így az intézmény 1968. december 3-tól megkezdhetette működését.

A Zempléni Múzeum azóta területi múzeumként működik, Szerencs és környéke, a Taktaköz és a Harangodvidék kulturális örökségét kezeli. Történeti, régészeti, néprajzi és képzőművészeti tárgyak gyűjtésén túl az intézmény fő profilját továbbra is a nemzetközi hírű képeslap-

gyűjtemény és az ex libris kollekció gondozása képezi.

A múzeum kollektói közül kiemelkedő jelentőségű a **képeslap-gyűjtemény**, amely az adományozás óta folyamatosan gyarapszik, nagyságrendje az 1 millió darabhoz közelít. A gyűjteményben hazai képeslapkiadás darabjain túl nagy mennyiségű külföldi lap is található a világ minden tájáról.

A gyűjtemény legértékesebb, és a kutatók által is leginkább érdeklődésre számot tartó része a **földrajzi lapok** egysége. Itt találhatóak meg azok a lapok, amelyek a különböző országok településeit, tájait, a városok, falvak egyes épületeit ábrázolják. A földrajzi lapokat kontinensenként, országonként, településenként alfabetikus rendbe csoportosítottuk. A legnagyobb egységet a magyar települések alkotják, itt megtalálhatóak mindazon lapok, amelyek a történelmi Magyarország tájegységeit, városait, falvait örökítik meg.

A tematikus lapok műfaja elsősorban a képeslapkiadás kezdeti időszakában volt népszerű. Ekkor a képeslap egyfajta tömegkommunikációs szerepet is betöltött, hisz minden jelentős és néha kevésbé fontos eseményről képeslapot is adtak ki. Szinte felmérhetetlen az a témagazdagság, amely ezt a gyűjteményegységet jellemzi. Csak a legfontosabb kategóriákat kiemelve:

- történelmi
- különböző eseményeket bemutató (kiállítások, vásárok, tüzesetek, földrengések, katasztrófák)
- gazdasági (mezőgazdaság, ipar, közlekedés)

- néprajzi (külföldi, magyar – tájegységek, települések, jellemző tevékenységek - szántás vetés, szüret, hímzés stb.)
- természettudományi (állatok fajonként, növények, barlangok, bányák)
- híres emberek (írók, költők, zeneszerzők, színészek)

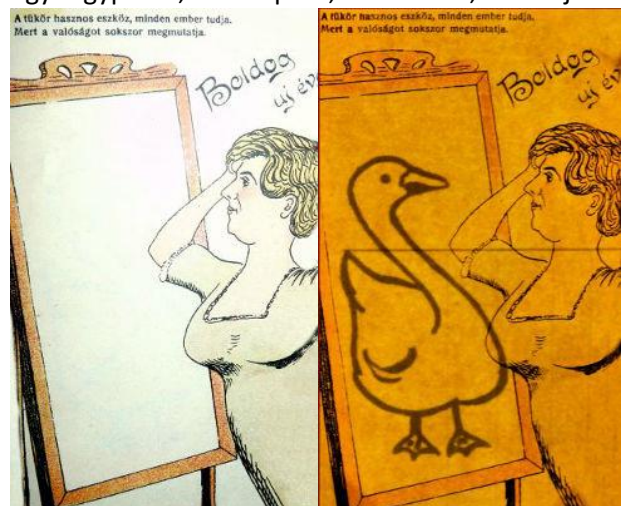
A legnagyobb tömegben előállított képeslapok a társasági érintkezésben oly gyakran használt **üdvözlőlapok** voltak. A nagy egyházi ünnepek alkalmával (karácsony, húsvét, pünkösd), valamint a névnapokon szokássá vált, hogy a rokonok, ismerősök képeslapok által juttatták el egymáshoz üdvöletüket, jókívánságaikat. E gyűjteményi egységben külön válogatva találhatóak meg az újévi, karácsonyi, húsvéti, pünkösd-i és a névnap-i üdvözlőlapok, az egyes jellemző motívumok alapján csoportosítva.

A **képzőművészeti** lapok két kategóriát alkotnak. A kisebb csoportban azok szerepelnek, amelyek önmagukban is művészi alkotásnak tekinthetők, az alkotó eleve képeslapnak szánta őket. A másik egységet a reprodukciók alkotják. A világ nagy múzeumai, képtárai a szerencsi Zempléni Múzeum képeslapgyűjteménye gyűjteményükben őrzött művészi alkotásokat képeslap formájában is bemutatják, így szinte minden jelentős képzőművészeti alkotás megjelent ilyen formában is.

A korábban felsorolt egységek digitális formában is jól megismerhetők, használhatóak. A múzeum kiállításának látogatói leginkább a különleges technikával készült lapokat kedvelik, azokat

célszerűbb „élőben”, saját valójukban megtekintetni. Ebben a gyűjteményi egységben nem az ábrázolt tartalom a lényeges, hanem az a mód, ahogyan a képeslapot előállították. A kiadók a korabeli nyomdatechnika minden lehetőségét kiaknázták, hogy minél különlegesebb darabokat hozzanak létre. Nagyon gyakoriak az ún. domborított nyomással nyomott lapok, de a síkból a tér felé elmozdulást szolgálják az ún. zárt levelezőlapok, amelyek két lapból állnak, s szétnyitva különböző formákat képeznek.

Gyakran nem a hagyományos papírt használták a lap alapanyagának. Ismerünk szarvasbőrből, nyírfakéregből, fenyőből, alumínium- vagy rézlemezéből készült lapokat is. Az is divatos volt, hogy a papír alapanyagot különböző rátétekkel díszítették. A matricás, a hímzett, a selyem, a gyöngyporos, a csipkés, a tükrös, a haj- és

szövetráttétes lapok mellett kedvelt volt az élő virágos, nem egyedi készítésű, hanem bolti forgalomban árult lap is. A századforduló újítása volt az ún. átvilágítható lap, amely a természetes állapotában és a fény felé tartva két különböző képet mutatott, pl. megtekinthető volt egy épület kívülről és belülről, vagy nappal és éjszaka különbözősége.

A Zempléni Múzeum küldetésnyilatkozatának megfelelően régóta törekszik arra, hogy a gyűjteményeit minél szélesebb körben kutathatóvá és felhasználhatóvá tegye. Ezért több

olyan projektnek a kezdeményezője és projektgazdája volt, amely online katalógusok létrehozását célozták meg.

Az a projekt, amely által a múzeum infrastrukturális fejlesztése valósult meg (A Zempléni Múzeum oktatási-képzési szerepének infrastrukturális erősítése, TIOP.1.2.1. A1-15/1-2015-0021) számos olyan elemet tartalmazott, amelynek következtében a gyűjtemény szélesebb körben, pl. a közoktatás céljaira is használhatóvá vált. A projekt keretében elkészült egy olyan egyedi adatfeldolgozó rendszer, amelynek segítségével megtörténhet a lapok szakmai feldolgozása, speciális adatok (kiadói, nyomdai, postai, képi) feldolgozása, valamint a földrajzi lapok geokódolására is lehetőség nyílt.

Az adatrögzítés online formában valósult meg, így az adatbázis utólagos pontosítására is van lehetőség anélkül, hogy az internetes elérhetőség szünetelne. Az offline adatbázis a gyűjteményi munkához, az adatfelvitel előkészítéséhez szolgál segítségül. Az elkészült adatbázis folyamatosan bővíthető és javítható, és a projekt fenntartási időszaka alatt, sőt az után is működése biztosított.

Hol találunk képeslapot?

Aki keres, az talál. Ez a képeslapokra nézve sincs másképp. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint többek között Horváth Zoltánnak a Modern képeslapok és freecardok nevű facebook-csoportba feltöltött képei, amelyek ékes bizonyítékai annak, hogy nem csak antikváriumban, bolhapiacon (mert itt is akadhat modern, feladásra alkalmas lap) vagy legfeljebb a közeli postán találkozhat még az „utca embere” levelezőlappal, legyen ő gyűjtő vagy sem. Zoltán jártában-keltében tölt fel hasonló képeket, illetve osztja meg ebbéli tapasztalatait velünk, azt sugallva, hogy ha nem is annyira pezseg (erről korábban már írtunk), de tetten érhető formában

jelen van a nyugati mindennapokban a képeslap, képeslapozás.

Íme egy konkrét példa (fent), ami egy bécsi kávézó és könyvesbolt belsejét mutatja, képeslapos állványokkal. S ugyanaz kicsit közelebbről:

Egy itteni papírbolt is szívesen helyez ki képeslapos állványokat – és ezekből sejthető, hogy igény is

lehet, sőt, kell, hogy legyen rá:

S szintén Bécs, egy könyvesbolti pillanatkép:

Bár nem minden esetben kell ehhez a „látványhoz”, vagy ha a volumen más is, legalább a hangulathoz külföldre zárandokolnunk, elég erre a kecskeméti antikváriumra tekinteni:

A lényeg, hogy nyitott szemmel járjunk, illetve hogy keressük is a kisebb-nagyobb, sokszor különböző profilú üzletek által kínált képeslapokat, netán képeslapos vonatkozású tárgyakat, és megadatik nekünk...

Az egyesület 30 éve – a kezdeti évek képeslapos világa

A teljes cikksorozat a Bélyegvilág 2017. számaiban jelent meg – jelen írásunk a 2017/10. szám egyes részeit közli

Hogy milyen is volt akkor képeslapozni, amikor külföldi – vagy külföldre postázott – lapokat már bárki számára könnyebben lehetett begyűjteni, hiszen sokaknak lehetősége nyílt utazni, vagy egyre többekkel egyeztetni, akik utaztak? Ezt az időszakot veszi górcső alá Deák Endre írása, szócikkekben végiglépdelve annak főbb szereplőin, helyszínein:

BEDŐ JÓZSEF: 1991-ben a Margit körúton megnyitotta kicsiny boltját, mely akkoriban a képeslapgyűjtők Mekkája volt. Ő rendezte meg 1992. április 4-én a Váci utcai Nemzetközi Kereskedelmi Központban az első magyarországi képeslap aukcióit. Ezt még 49 terem árverés követte. 1994 novemberében Képeslap címmel kiadta a magyar képeslevelezőlap-gyűjtők hírlevelét. Havi rendszerességgel 10 kis alakú szám jelent meg, majd kiállításokhoz igazítva további néhány szám (Milleniumi kiállítás 1996, Kecskeméti képeslap kiállítás, Párizs-Anzix-Anno 1900 stb.). A gyűjtők neki köszönhetik, hogy egyes képeslapokat műtárgyként kezelnek. Az első árverés nagy sajtóérdeklődés mellett zajlott, még a TV esti híradója is beszámolt róla. Ezt követően sok sajtóorgánus (Magyar Nemzet, Népszabadság, Műértő, Képé, Figyelő stb.) foglalkozott főleg 1992-1998 között a képeslappal, gyűjtéssel, az ott kialakult árakkal. Sajnos ez a tendencia szinte teljesen elhalt 2008 körül.

BALÁZS KÁROLY: Szakíró, újságíró, szintén meghatározó szerepet játszott a képeslapgyűjtés fellendítésében. Színvonalas cikkei jelentek meg a Műértő korai számaiban. A képeslevelezőlap-gyűjtők kiskönyvtára sorozatban a Magas-Tátráról, Fiuméről és a magyar tengerpartról, a határon túli elpusztított műemlékekről, galántai élővirágos levelezőlapjairól, gyógyfürdőkről jelent meg képeslapos szakkönyve. A Bozó-lapoknak is ekkor lett sok-sok gyűjtője. E témákban megjelent könyvei alapján ezen lapok értéke hirtelen és látványosan megnövekedett. Legjelentősebb műve a Képeslevelezőlap Lexikon. Hiányosságai ellenére

is meghatározó, hézagpótló szerepet tölt be, praktikus információkat közöl.

SZEGEDI KÉPESLAPOS KLUB: Nyugati minták alapján rendezték meg Magyarországon az első nemzetközi képeslevelezőlap-cserenapot – a rendszerváltás hajnalán 1989-ben. Ekkor még sok nehézséggel kellett megbirkózni, nem voltak támogatók. Egyedül dr. Simándy Béla szegedi vízügyi igazgató, a neves filatelista, a későbbi MABÉOSZ-elnök segítette a szervezést. Jellemző az akkori helyzetre, hogy a Filatéliai Szemle főszerkesztője külön kérésünkre sem volt hajlandó írni az eseményről, még hirdetés formájában sem. Ennek ellenére kb. 300-an (!) jöttek el, sokan külföldről, főleg Erdélyből és Jugoszláviából. Ilyen remek felhozattal azóta sem találkoztam, és ami akkor fontos volt – az árak is gyűjtőbaráti szinten voltak. Ezt a szegedi börzét még 17 követte. Főleg 1992 után gombamód szaporodtak az országban a cserenapok, börzék. Meghatározó gyűjtők szerint a vidéki rendezvényekből kiemelkedett az évenkénti győri és szegedi börze, Budapesten pedig a MABÉOSZ augusztusi bélyeg-képeslap-numizmatikai cserenap.

AUKCIÓS HÁZAK: Az 1990-es évek elejétől egymás után alakultak aukciós cégek, melyek képeslapárveréseket is rendeztek. Ezek: Profila, Bedő Papírrégiség, Hungarofila, Ulysses, Hobbifila (Voloncs Gábor), György és Lelkes, majd későbbiekben Hodobay, Fodor Aukciósházak és nem utolsósorban Darabanth Péter cége, ami ma piacvezető. A 2000-es évek közepéig sok teremárverést rendeztek. Az árak a kereslet-kínálat alapján alakultak. A legmagasabb induló árak a Profila árverésein voltak, néha megközelítették a nyugati árakat.

Mindig voltak időlegesen felkapott témák, így például a cserkész-lapok, vagy a judaica, egy-egy olyan helyszín, amit több gyűjtő gyűjtött (pl. Sopron, Esztergom, Vác, Baja). A '90-es évek végén jól mentek a szignált művészlapok, az art deco-

lapok. Mindig keresettek voltak a vasúttal kapcsolatos lapok. Ez az egyetlen olyan terület, amely még ma is kelendő. Ugyanez vonatkozik egyes kistelepülésekre, ha van legalább két érdeklődő egy árverésen. Több évig a MABÉOSZ is rendezett képeslap-árverést, főleg amikor Voloncs Gábor még ott dolgozott. Sajnos az 1990-es évekre ezek megszűntek. A megbízott külső cégeknek nem volt szívügye a képeslap, igazából nem is értettek hozzá.

Korábbi rendezvények

Horváth Zoltán gyűjtőtársunk Kandósok Székelyföldön című, Erdély tájait és városait bemutató kiállítása május 20. és 29. között volt megtekinthető a Kandó Kálmán Szakgimnázium aulájában.

Rendezvények – kiállítások

Nagyatádon, a kulturális központ kiállítótermében május 31-én nyílt meg az egyesületünk nagyatádi csoportja jubileumi képeslevelezőlap-kiállítása. A következő anyagok tekinthetőek meg:

Czájder György: *Avantgárd művészeti irányzat Magyarországon*

Engis Zoltánné: *Hellasz*

Koczkáné Fata Zsuzsanna: *Tevékenységek, foglalkozások*

Kiss Attila: *Üdvözlő lapok 100 év távlatából*

Mayer József László: *Madarak*

Sasvári Tiborné: *Világhírű klasszikus és romantikus zeneszerzők*

Steiner Józsefné: *Kovács Margit kerámiái*

Szabó József: *Arckép festészet*

Varga István: *Postai küldemények*

–

**A Képeslevelezőlap-gyűjtők Egyesülete
tisztelttel hív minden gyűjtőt és érdeklődőt**

2019. július 13-án szombaton 9:30 órára a Berzsényi Dániel Könyvtárba (Szombathely, Dr. Antall József tér) tartandó **30** éves jubileumi gyűjtőtálalkozójára

Program:

10:00 előadás: Dr. Petercsák Tivadar egyetemi tanár, az MTA doktora „Honismeret a képes levelezőlapokon”

10:45 óra a kiállítás megnyitása Dr. Petercsák Tivadar egyetemi tanár, az MTA doktora; emléklapok átadása

Kiállítás megtekintése

13:00 órától csere

14:00 Közgyűlés a könyvtárban.

Kiállítók:

Ferdinand Gradl (Németország):
Dunahidak Budapest

Forgó Mariann (Kecskemét):
*Ásványok; Múltidéző lapok;
Halasi csipke; Füzesi Zsuzsa rajzai*

Gulyásné Raksányi Olga (Nagykanizsa):
Ady Endre - Grimm mesék

Juhász Árpád (Hegyalja):
*Győr-Sopron megye települései ;
A 30 éves egyesület*

Koczka Józsefné (Nagyatád):
Csipkevilág

Mayer József (Nagyatád):
Népszerű levelezési eszközeink
Nagyné Horváth Eszter (Tatabánya):
Az idő urai

Novák Mihály (Budapest):
Szőlészeti-borászat

Pittmanné Mikó Ildikó (Szombathely):
Ki írta ? Ki kapta? Mesélő képeslapok

Sárosi István (Budapest):
Mozaikok

Sasvári Tiborné (Martonvásár):
A világ gyermekei

Sebestyén Imre (Kecskemét):
A történelmi Magyarország képviselői

Steiner Józsefné (Nagyatád):
Magyar huszárok

Dr. Szabó János (Kunszentmárton):
Elpusztított emlékműveink

Szabó József (Lábod):
Michelangelo művészete

A kiállítás a könyvtár nyitvatartási idejében a Savaria Történelmi Karnevál idején is megtekinthető 2019. augusztus 24-ig.

Támogatók:

Berzsényi Dániel Könyvtár

Szombathely Megyei Jogú Város Önkormányzata

Várunk minden kedves gyűjtőtársat az idei
jubileumi találkozón!

Felelős kiadó: Kőszegfalviné Pajor Klára elnök MKL
Szerkesztette: Kőszegfalviné Pajor Klára és Papp Miklós
9700 Szombathely, Pf. 233. mobil: 20/2865806
email: pajor.klara@gmail.com
honlap: www.kepeslapgyujto.hu